

SEZONA 1920/21 - ŠTEVILKA 16

I'VAVPOTIČ

GLEDALIŠKI LIST

IZDAJA UPRAVA NA
RODNEGA GLEDALIŠČA
V LJUBLJANI - UREJA
OTON ŽUPANČIČ

CENA 3K

Spored za 17. teden

Drama

Torek,	4. jan. —	Zaprto.	
Sreda,	5. jan. —	Sen kresne noči v opernem gledališču ob dramskih cenah	B
Četrtek,	6. jan. —	Cvrček za pečjo.	Izven.
Petek,	7. jan. —	Smrtni ples I.	D
Sobota,	8. jan. —	Smrtni ples II.	D
Nedelja,	9. jan. —	Cvrček za pečjo.	Izven.
Poned.,	10. jan. —	Smrtni ples I.	C
Torek,	11. jan. —	Smrtni ples II.	C
Sreda,	12. jan. —	Zaprto.	

Opera

Torek,	4. jan. —	Fra Diavolo.	C
Sreda,	5. jan. —	Sen kresne noči. Dramska predstava.	B
Četrtek,	6. jan. —	Vesele žene windsorske.	Izven.
Petek,	7. jan. —	Od bajke do bajke.	E
Sobota,	8. jan. —	Fra Diavolo.	A
Nedelja,	9. jan. ob 3. uri popoldne	mladinska predstava. — Od bajke do bajke.	Izven.
Nedelja,	9. jan. —	Fra Diavolo.	Izven.
Poned.,	10. jan. —	Zaprto.	
Torek,	11. jan. —	Tosca.	B
Sreda,	12. jan. —	Fra Diavolo.	E

V drami se pripravlja Kraigherjeva Školjka, ki jo je avtor nanovo priredil, v operi Thaïs.

Sen kresne noči

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare,
prevel Oton Župančič. Glasba F. Mendelssohna.

Dirigent: I. BREZOVŠEK.

Režiser: OSIP ŠEST.

Tezej, vojvoda atenski		g. Gabrščik.
Egej, Hermijin oče		g. Gregorin.
Lisander,	} zaljubljena v Hermijo {	g. Terčič.
Demetrij,		g. Rakuša.
Filostat, voditelj zabav pri Tezeju		g. Potokar.
Dunja, tesar		g. Strniša.
Klopčič, tkalec		g. Daneš.
Pisk, mehokrp		g. Rogoz.
Nosan, kotlar		g. Ločnik.
Trlica, krojač		g. Peček.
Smuk, mizar		g. Plut.
Hipolita, kraljica amazonska		gna Bergantova.
Hermije, zaljubljena v Lisandra		ga Juvanova.
Helena, zaljubljena v Demetrija		ga Rogozova.
Oberon, vilinski kralj		gna Wintrova.
Titanijska, vilinska kraljica		ga Šaričeva.
Spak		gna Vera Danilova.
Grašek	} palčki {	gna Gorjupova.
Pajčevina		gna Presetnikova.
Vešča		gna Repovževa.
Gorčica		Juvanova ml.

Drugi palčki iz spremstva kraljevega in kraljičinega. Tezejevo in Hipolitino spremstvo. — Godi se v Atenah in v gozdu blizu njih.

Cvrček za pečjo

Božična pripovedka v treh dejanjih. Po Charlesu Dickensu
dramatiziral Lodovic de Francmesnil. Prevel Ivo Šorli.
Glasba J. Masseneta.

Dirigent: A. BALATKA.

Režiser: O. ŠEST.

John, voznik	g. Terčic.
Dotka, njegova žena	ga Rogozova.
Caleb, lesorezec	g. Kralj
Berta, njegova hči	gna Wintrova.
Edvard, njegov sin	g. Gregorin.
Tackleton, trgovec	g. Ločnik.
Mrs. Fiedlingova	gna Rakarjeva.
Maya Fiedlingova, njena hči	ga Juvanova.

Prvo in tretje dejanje pri Johnu, drugo dejanje pri Calebu.

Godi se v bližini Londona leta 1800.

Smrtni ples

(I. del)

Štiri dejanja. Spisal Avgust Strindberg. Prevel A. Robida.

Režiser: O. ŠEST.

Edgar, kapitan pri trdnjavskem topništvu	. g. Rogoz.
Alisa, njegova žena, bivša igralka	. . . ga Borštnikova.
Kurt, karantenski mojster	 g. Gaberščik.
Jenny, služkinja	 gna Maškova.
Starka	 gna Rakarjeva.
Straža	 g. Rakuša.

Smrtni ples

(Il. del)

Tri dejanja. Spisal Avgust Strindberg. Prevel A. Robida.

Režiser: O. ŠEST.

[illegible]

Fra Diavolo

Opera v 3 dejanjih, napisal E. Scribe, prevel A. Funtek,
vglasbil D. F. E. Auber.

Dirigent A. BALATKA.

Režiser F. BUČAR.

Fra Diavolo, pod imenom marchese di San

Marco (tenor)		g. Drvota.
Lord Kookburn, potujoč Anglež (bariton)		g. Pribislavski.
Pamela, njegova žena (mezzo sopran)		gna Šterkova.
Lorenzo, častnik (tenor)		g. Šindler.
Matteo, krčmar (bas)		g. Zupan.
Zerlina, njegova hči (sopran)		ga Levičkova.
Giacomo, (bas)	} bandita {	g. Zorman.
Beppo (tenor)		g. Trbuhović.
Podčastnik (bariton)		g. Drenovec.
Mlinar (tenor)		g. Rus.

Vojaki, strežniki, kmetje in kmetice.

Godi se blizu Terracine v Italiji začetkom 19. stoletja.

Prva vpriporitev l. 1830. v Parizu.

Fra Diavolo.

I. Pred gostilno. Krdelo vojakov, na čelu jim častnik Lorenzo, veselo popiva, le Lorenzo je žalosten, ker mu krčmar Matteo ne da za ženo hčere Zerline, ki je namenjena bogatemu Francescu.

Lord Kockburn in njegova soproga Pamela prhitita vsa razburjena, bila sta ravnokar na cesti opljenjena po roparski tolpi Fra Diavolovi. Vojaki takoj odidejo zasledovat roparje. Ko je lord svoji ženi razodel svoj srd nad njenim koketnim vedenjem napram nekemu markiju iz Napolija, nastopi Fra Diavolo pod imenom markija di San Marco. Angleška dvojica odide, s Fra Diavolom ostane Zerlina sama, ki mu zapoje pesem o zloglasnem roparju Fra Diavolu. Prihajajoča roparja Beppo in Giacomo javita, da se ni posrečilo, Angležu vsega ukrasti. Ko prideta zopet Angleža, izve Fra Diavolo na zvit način, da ima Pamela v obleki všitih 100.000 lir. — Vojaki se vrnejo in prinese veselo novico, da so roparje premagali in Pamelin krasni nakit zopet nazaj prinesli. Pamela, vse srečna, podari Zerlini — Lorenzo dar odkloni — 10.000 lir, in tako je poroka Zerline in Lorenza mogoča.

II. Zerlinina spalnica. Zerlina vede angleško dvojico v sobo. Fra Diavolo pride skrivaj ogledovat, kako bi mogel do Angleža, da bi ga oropal. Pri odprtem oknu zapoje barkarolo v znamenje, da zdaj lahko prideta Beppo in Giacomo, ki se priplazita skozi okno. Zerlina se vrne, razbojniki se urno skrijejo v mali temni sobici, Zerlina gre v posteljo in ko zaspi, hočejo razbojniki takoj k Angležema — ali zdajci se začuje hrup, vojaki so se vrnili, zato se roparji zopet skrijejo. Zerlina hiti gostiti vojake. Lord pride poizvedovat, od kod ta hrup in zdaj nastane ropot v temni sobici, kjer so skriti roparji. Ko pa hoče Lorenzo vstopiti, mu pride naproti marki di San Marco — Fra Diavolo. Lorenzu reče Fra Diavolo, da je bil namonjen k Zerlini, lordu pa, da je hotel k Pameli. Tako je rešil sebe, Lorenzu in lordu pa zbudil ljubosumnost.

III. Gorata pokrajina. Fra Diavolo pride kot bandit in vtakne v votlo drevo listek, v katerem veli Beppu in Giacomo, naj mu dasta znamenje z zvončkom v kapelici, da je prišel čas oropati Angleža, potem odide. Po svetem opravišču ostaneta Beppo in Giacomo sama, najdeta listek ter ga z velikim naporom prečitata. Lorenzo pride in toži o Zerlinini nezvestobi. Z vračajočim se ljudstvom pride Zerlina, prinese banditoma naročeno vino; tadva pa se pri tej priči, ker sta malo preveč pila, izdala, prepeva je ono pesem, ki jo je bila pela sinoči Zerlina, ko je bila sama v spalnici. Takoj primejo oba bandita in res najdejo listek, ki ju izda. Lorenzo zapove zastražiti celo okolico, vsi se poskrijejo. Giacomo mora dati, prisiljen po Lorenzu, znamenje z zvončkom, Fra Diavolo pride in baš ko hoče k Angležu, ga vojaki ustrele.

Vesele žene windsorske

Komično-fantastična opera v treh dejanjih (šestih slikah).
Besedilo po W. Shakespearu; prevel A. Funtek, vglasbil
O. Nicolai.

Dirigent: I. BREZOVŠEK.

Režiser: F. BUČAR.

Sir John Falstaff (bas)	g. Zathey.
Fluth, meščan (bariton)	g. Romanovski.
Page, meščan (bas)	g. Zupan.
Fluthova (sopran)	gna Zikova.
Pageva (mezzo-sopran)	gna Šterkova.
Fenton, mlad meščan (tenor)	g. Kovač.
Ana, hči Pageva (sopran)	ga Levičkova.
Slender, bogat meščan (tenor)	g. Trbuhovič.
Dr. Cajus, Francoz (bariton)	g. Zorman.
Natakar	gna Vrhunčeva.
Prvi meščan	g. Simončič.
Drugi meščan	g. Drenovec.

Meščani in meščanke, bajne prikazni. — Godi se v Windsorju na Angleškem v začetku 17. stoletja.

1. Gospe Fluthova in Pageva sta prejeli od Falstaffa enako glaseči se pismi ter skleneta maščevati se na vesel način.

Ljubosumni Fluth svari svoje prijatelje, naj ne zaupajo ženskam. — Pageva hčerka Ana ima tri snubače, bogatega Slenderja, drja Cajusa in siromašnega Fentona, katerega ona ljubi, njeni starši pa odklanjajo. — Fenton prosi zama Pagea, naj mu da hčerko v zakon. Po prerekanju nastane prepir in Fenton zatrjuje, da si bo pridobil Ano z zvesto svojo ljubeznijo.

2. Soba pri Fluthovih.

Falstaff pride povabljen k sestanku z gospo Fluthovo, ali gospa Pageva pride, kakor je bilo dogovorjeno, vsa razburjena s strašno novico, da prihaja ljubosumni Fluth, ki namerava zapeljivca umoriti. Ves prestrašen se da Falstaff veselim ženskam skriti v veliko košaro za perilo. — Hlapcema, ki naj neseta perilo na belišče

ukažeta ženi vreči vsebino košare v vodo. — Ljubosumni soprog Fluth privede s seboj več prijateljev, s katerimi zaman iztika po stanovanju, da bi zasačil Falstaffa. Fluthova in Pageva se delata užaljeni in ker tudi Fluthovi prijatelji ne najdejo zapeljivca, očitaio vsi Fluthu pretirano ljubosumnost.

3. Gostilna.

Falstaff išče v pijači utehe po včerajšnji nezgodi. Potolažen pa je šele, ko prejme zopet pismo od Fluthove, naj pride k njej, ker je njen mož odšel na lov. Lovska družba pride na požirek vina in nekateri so toli predrzni, da si upajo s Falstaffom tekmovali v pijači. — Fluth pride k Falstaffu preoblečen kot Sir Brook. Pri dobri kapljici zasuče Brook govorico na svojo ženo in tako izve dan in uro sestanka.

4. Soba pri Fluthovih.

Končno je Falstaff s Fluthovo sam. Ona hlini ljubezen in obžaluje včerajšnjo nezgodo na belišču. Zopet ju moti Pageva z neprijetno vestjo, da že prihaja besni soprog. Urno vtakneta veseli ženi Falstaffa v obleko neke tete, kateri pa je bil svoj čas Fluth prepovedal prihajati v hišo. Fluth zopet preišče vse stanovanje in zaman prebrska košaro, hoteč umoriti Falstaffa. V staro babo preoblečenega Falstaffa Fluth ne spozna in vrže debelo babo, udrihajoč po njej, skozi vrata.

5. Vrt pri Pagevih.

Nadejaje se, da ugleda svojo sladko Ano, pride Slender, ali hitro se skrije za grm, ko začuje prihajajočega Cajusa, ki tudi upa uzreti svojo Ano. Ali i on se hitro skrije, ko zasliši Fentona peti serenado. — Ana prihiti k Fentonu in oba si obljubita večno ljubezen. Veseli ženi sta razodeli svojima soprogima vso burko s Falstaffom in sedaj se vsi dogovore, da ga pozovejo še enkrat na sestanek v windsorski park, kjer naj se uprizori s pomočjo prijateljev velika čarobna burka, Falstaffu za kazen.

6. Windsorski park o polnoči.

Falstaff pride kot bajni lovec Herne, veseli ženi se mu pridruži a baš ko misli Falstaff, da se bliža trenutek razkošja, nastane po parku vrišč in hrup, vsa vesela družba privre našemljena v bajne prikazni in muči Falstaffa, dokler se grešnik ne spokori. — Fluth, Page in njiju veseli ženki razodenejo Falstaffu vprizorjeno burko, Falstaff prizna svojo pregreho, sprejme ponujeno mu spravo in vesele igre je konec.

Od bajke do bajke

Pravljičen ples v petih dejanjih in z eno premeno. Spisal Ladislav Novak,
vglasbil Oskar Nedbal.

Dirigent: A. BALATKA.

Režija: V. POHAN.

I. Babica pripoveduje bajke.

Babica gna Jakhlova.	Prestar g. Simončič.
Nje vnuka . . . gna Turkova	Lajnar g. Klepec.
Stražnik g. Mencin.	Turist g. Ižanc.
Dekletce gna. Fajgelova.	Postrežček . . . g. Drenovec.
Stara devica . . gna Vrhunčeva.	Vajenec g. Parcer.

II. Kraljevič začaran v povodnjaka

Kralj g. Ižanc.	Kraljevič . . . gna Chladkova.
Kraljična Zlatolaska . . . gna Svobodova.	Poljski kraljevič, gna Haberlova.
Povodni mož . . gna Jezerškova.	Turški kraljevič, g. Simončič.

III. Pogumni krojaček.

Krojač Iglíč . . gna Svobodova.	Črni vitez . . g. Ižanc.
Vrag g. Pohan.	Njegova žena . gna Vrhunčeva.
Krasotica . . . gna Špirkova.	

Vražički

IV. Trnoljčica.

Kralj g. Drenovec.	Klepetulja . . gna Lapajnetova.
Kraljica . . . gna Vrhunčeva.	Predica . . . gna Jakhlova.
Rožica gna Haberlova.	Prvi kuhar . . g. Simončič.
Kraljevič iz devete dežele, gna Bežkova.	Staro stoletje . g. Mencin.
Stražnik . . . g. Ižanc.	Novo stoletje . gna Vavpotičeva.
	Češki dudaš . . g. Klepec.

Dvanajst mesecev, lovci.

V. Zveri in razbojniki.

Vodna vila . . . gna Špirkova.	Profesor . . . g. Drenovec.
Kresnica . . . gna Ruta.	Spremnik . . . g. Faigel.

Trije razbojniki, dva speča možička, osel, pes, mačka, petelin.

Solo-plese plešejo dame: Svobodova, Špirkova, Chladkova, Bežkova.

Ples otrok, lovcev, vragov, rož, gozdnih vil, gob in zveri pleše baletni zbor in gojenci baletne šole.

Godi se na otroškem igrišču.

I. Babica pride s svojo vnučko na otroško igrišče in deca jo prosijo, naj jim pripoveduje bajke. Babica sede in pripoveduje.

II. O princu, ki je bil začaran v povodnjaka, in ga kraljična Zlatolaska, ko ji je prinesel izgubljeno kroglo, s poljubom odreši.

III. O pogumnem krojačku, ki je osvobodil začaran grad hudiču iz rok in ga odnesel v vreči.

IV. O Trnoljčici, ki so ji rojenice določile, da se zbode v prst in se vse kraljestvo pogrezne v spanje, iz katerega reši njo in vse kraljestvo kraljevič iz devete dežele, ki se vanjo zaljubi in jo poljubi.

V. O gozdnih vilah in možičkih, o zvereh in razbojnikih.

VI. Babica konča svoje pripovedovanje, stemnilo se je, otroci se neradi ločijo od babice.

TOSCA

Melodrama v 3 dejanjih. Besedilo po V Sardouju napisala L. Illica in G. Giacosa, prevel Cvetko Golar; vglasbil G. Puccini.

Dirigent: F. RUKAVINA.

Režiser: F. RUKAVINA.

Floria Tosca, slovita pevka (sopran)	. . .	gna Zikova.
Mario Cavaradossi, slikar (tenor)	. . .	g. Kovač.
Baron Scarpia, policijski načelnik (bariton)	. . .	g. Levar.
Cesare Angelotti (bas)	. . .	g. Zorman.
Cerkovnik (bariton)	. . .	g. Trbuhovič.
Spoletta, birič (tenor)	. . .	g. Mohorič.
Sciarrone, orožnik (bas)	. . .	g. Vovko.
Jetničar (bas)	. . .	g. Perko.
Pastir.	. . .	gna Šterkova.

Kardinal, sodnik, vodja mučilnice, pisar, častnik, podčastnik, vojaki. Cerkveni pevci, duhovniki, ljudstvo.

Godi se v Rimu leta 1800.

Nove dekoracije izdelal g. dek. slikar V. Skružny.

Prva vprizoritev leta 1900. v Rimu.

I. V cerkvi St. Andrea della valle v Rimu.

Angelotti, bivši konzul nekdanje rimske republike, je ušel iz ječe in se skrije v kapelici. Slikar Mario Cavaradossi, njegov prijatelj, ga spozna ter obljubi pomagati mu. Ko pride Tosca, Cavaradossijeva zaročenka, se Angelotti urno zopet skrije. Podoba, ki jo slika Cavaradossi, vzbudi v Toski ljubosumnost, ali on jo kmalu pomiri. Markiza Attavanti, sestra Angelottijeva, je skrila pod oltarjem žensko obleko, da more preoblečeni brat pobegniti pred zasledujočim ga Scarpio. — Cavaradossi svetuje Angelottiju, naj se skrije v njegovi vili, ako pa preti nevarnost, v vodnjaku. Oba odideta. Scarpia z biriči išče Angelottija, pa ga ne najde. Na podobi spozna poteze markize Attavanti in ker jo je slikal Cavaradossi, ljubček Toskin, je Scarpiji takoj jasno, da mora biti Cavaradossi

v stiku z begom Angelottijevim, tembolj, ker je v kapelici našel pahljačo z grboni markize Attavanti. Pretkani Scarpia hoče poljubosumni Tosci izvedeti, kje je skrit Angelotti. Biriči zasledujejo Angelottija.

II. Soba ministra Scarpije v farneški palači. Scarpia sedi pri večerji, pričakujoč Toske. Birič Spoletta poroča, da se ni posrečilo priti Angelottija, pač pa Cavaradossija. Scarpia zapove privesti Cavaradossija. Po brezuspešnem zaslišavanju ga ukaže mučiti.

Tosca pride in čuje ječanje mučenega Cavaradossija, skrivališča Angelottijevega pa noče izdati. Muke Cavaradossijeve naraščajo, dokler Tosca ne pove, da je Angelotti skrit v vodnjaku. Cavaradossi, pripeljan pred Scarpijo, hitro spozna, da je Tosca izdala skrivnost. Zato jo pahne od sebe. Za Scarpijo strašna vest, da je Napoleon zmagal pri Marengu, navduši silno Cavaradossija, tako, da spozna Scarpia v njem svojega političnega nasprotnika. Scarpia ga ukaže usmrtiti. Edino Tosca ga more rešiti, ako se uda Scarpiji, ki že davno hrepeni po njej. Tosca je stanovitna, ali ko začuje priprave za usmrčenje Cavaradossijevo, reče Scarpiji, da se mu uda, ako s tem reši Cavaradossija. Scarpia to obljubi, ali ko hoče Tosco objeti, ga ona z bodalom umori. Nato hiti domov, vzame vso zlatnino in bisere ter gre v grad Sant Angelo h Cavaradossiju, da bi z njim pobegnila.

III. Na vrhu grada St. Angelo v Rimu.

Vojaki privedejo Cavaradossija na morišče. Tosca prihití s pismom Scarpijevim, ga pokaže Cavaradossiju in mu razodene, da bo le na videz ustreljen. Toda hudobni Scarpia je bil ukazal, da naj Cavaradossija resnično ustrele. Cavaradossi pogumno stopi pred puške, ko pa vojaki ustrele, se zgrudi mrtev. Tosca misli, da se le dela mrtvega, kmalu pa spozna resnico ter skoči z grada v globočino.

Malo spomina.

Deset let je, kar je izšla Kraigherjeva Školjka v knjigi. Celih deset let je morala čakati, da pride na ljubljanski oder. Kako je ta odlašek vplival na razvoj pisatelja, ki bi nam bil v tem desetletju lahko dal novih del, in na razvoj naše dramatike sploh, o tem je vsaka beseda odveč. Če pomisliš, da so morali tudi Cankarjevi Hlapci približno tako dolgo živeti samo na papirju, vidiš jasno, da v tem zaviranju nekaj ni v redu.

Pod prejšnjim režimom, je imelo slovensko gledališče dvojne spone: državno in deželno cenzuro. Najbolj črn mož v Sloveniji, minus pred vsem, kar se zove morala, duševnost, človečanstvo, napredek, je bil vrhovni varuh naše kulture. Tako je našla slovenska drama v deželnem odboru edine slovenske pokrajine v Avstriji, tam, kjer bi bila imela po vsej pravici upati, če že ne pospeševanja, vsaj dobrohotne nevtralnosti, sam hlad, neljubezen in odrivanje.

Državna cenzura nam je ljubeznivo preprečila vprizoritev Smrti majke Jugovičev.

Z najpriljudnejšim nasmeškom na ustnicah je namignila policija intendanci, naj blagovoli poslati po izvod drame, ki je bila predložena v odobritev. Dobra beseda je našla dobro mesto; izvod je prišel nazaj necenzuriran: to se pravi, policija je ni prepovedala. In Vojnovičeva drama, ki je imela takrat za naše duhove še vse drugi pomen nego danes, je po par skušnjah lepo na tihem izginila z repertoarja. In slovenski kulturi se ni bilo treba pritoževati nad krutostjo cenzure. Nasprotno: vse v obzirnosti, v rokavicah, po prijaznih staroavstrijskih manirah.

Zoper klasično dramo ni imela klasično izobrazena Avstrija nič; v Shakespeareovi Komediji z mešnjav ji je zadostovala ena sama črta; bistroumna tudi ta ni bila, pa o tem morda kedaj drugič.

Deželna cenzura pa je imela tudi do klasikov svoje posebno, osebno razmerje. Črni mož je dobro vedel, da je meril Molière s Tartufom nanj, zato je Tartuf Tartufa „odsvetoval“.

In Hlapci in Školjka? Govoriti hlapcem, da so res hlapci — vrtoglavost, puntarsko početje! Anathema! Gledati ljubezenske zapletke in razmerje spola do spola drugače nego skozi sentimentalne rožnate pajčolane, bi bila „reč pohujšljiva in zapeljiva!“ — Anathema!

In tako sem prepričan, da je ostalo mnogo naših dram pod tem režimom nenapisanih, zakaj pravi dramatik — in mislim da jih je vsaj par takih res bilo med nami — piše za oder, ne za knjigo, in se more učiti samo z odra, kjer vidi svoje delo osvetljeno z neusmiljeno nepristrastno lučjo, ne pa iz pisanih kritik.

Gledališka kronika.

Prvi zvezek „Gledališke knjižnice“ je izšel za novo leto. Z njim so dobili prijatelji lepe knjige in čestilci dramske umetnosti klasičen prevod Gogoljevega „Revizorja“ iz peresa odličnega znanstvenika in poznavavca slovanskih literatur dr. Ivana Prijatelja. Knjiga, ki je zelo okusno opremljena, obsega devet pol in prinaša poleg teksta Gogoljeve komedije zanimiv uvod s podatki o pisateljevem življenju in delovanju, pripombe za igravce o značajih in kostumih, umetniško izdelano Gogoljevo sliko ter Gogoljeve lastnoročne skice k „nememu“ prizoru „Revizorja“. Cena 32 kron. — V prihodnji številki „Gledališke knjižnice“ izide Kraigherjeva „Školjka“ v novi prireditvi za oder, ki jo je oskrbel pisatelj sam. — Nadaljne številke prinese med drugim prevod Goethejeve „Ifigenije“ ter prevode iz francoske, angleške, ruske in grške dramske literature poleg dobrih izvirnih del, ki bodo imela seveda prednost pred vsemi drugimi.

Moskovsko „Umetniško gledališče“ gostuje z nenavadnim vspedom že tretji teden na odru zagrebškega Narodnega gledališča. Med člani igralske družbe, ki je že pred štirinajstim leti vzbudila pozornost ne le ruskega, ampak tudi nemškega in zapadnega sveta, je poleg mnogih drugih umetnikov tudi vdova po Čehovu gospa Knipper-Čehova. Največje vspehe je dosegla doslej družba z dramami in komedijami Čehova, ki jih vprizarja res mojstersko. Uprava ljubljanskih gledališč se pogaja s člani „Umetniškega gledališča“ zaradi gostovanja v Ljubliani.

— o —

Ponatisk dovoljen
le z označbo vira.

Gledališki list izhaja vsak ponedeljek in prinaša poročila o repertoarju Narodnega gledališča v Ljubljani, vesti o gledališki umetnosti pri nas in drugod, kratke članke o važnejših dramskih in opernih delih in njih avtorjih. Sodelujejo: Fran Albrecht, Anton Funtek, Pavel Golia, Fran Govekar, Matej Hubad, Friderik Juvančič, Pavel Kozina, Alojzij Kraigher, Ivan Lah, Anton Lajovic, Ivan Prijatelj, Ivan Vavpotič, Josip Vidmar, Oton Župančič in dr.

TISKA UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI.